

Recension från Basilicablogg okt 2024 (www.basilicablogg.se)

WAYNE OCH VITA DÖDEN AV OLLE HÅKANSSON

"*Ta ett djupt andetag, det är ingen vanlig bok...*" sa författaren *Olle Håkansson* till mig innan jag började läsa hans nyutkomna *Sundsvallsdeckare*. Nu har jag läst de 312 sidorna och håller med Olle om att det här är ingen vanlig bok och definitivt ingen vanlig kriminalroman.

Wayne och vita döden är den fjärde boken i serien där utredaren Wayne Lundberg tar sig an ett nytt fall. Men där slutar också likheten av flera olika orsaker. Wayne börjar känna slig sliten och lämnar nu över utredararbetet till kollegan Jenny Nilsson. I väntan på sin pensionering finns han med i rollen som mentor, men låter Jenny ta sina egna beslut.

Det är april månad 2003 och fortfarande kallt i Sundsvall. Mellannorrlands Hospice är en specialiserad enhet för vård i livets slutskede och på altanen med utsikt över Sidsjön sitter Sigvard Ernsth i sin rullstol. Kvällssolen sänker sig över det natursköna området men Ernsth sitter kvar och personalen ser hans mössprydda huvud skymta fram ovanför rullstolens ryggstöd. När det är dags att börja med kvällens rutiner finns bara rullstolen och mössan kvar. Den svårt cancersjuka gamle mannen är spårlöst försvunnen.

Under de kommande veckorna famlar polisen i blindo, men en morgon hittas Sigvard Ernsth på trappan till Sköns kyrka. Hans döda kropp är omsorgsfullt svept och lagd i en vit kista. Det nya fallet liknar inget annat de arbetat med tidigare och stämningen i polishuset blir mer och mer frustrerat.

Ett alltid aktuellt ämne är sökandet efter "*ungdomens källa*". Det mytomspunna ämnet togs upp i februari samma år i det mer eller mindre dolda ordersällskapet Sundsvalls Vitaebröder. Där Nestor Johansson föreläste om "*Livsförlängning, en reell möjlighet*" vid en av de obligatoriska "*runda bord*" luncherna. Att bli upptagen i sällskapet var inte helt okomplicerat men biologiska äldstebroder hade förtur så därför satt nu antikvarieägaren Andreas Henriksson på sin avlidne fars plats. Vid samma bord satt överläkaren Harald Collin med funderingar kring eget åldrande, journalisten Tony Thorell, båda pensionerade och den yngre begravningsentreprenören Arve Solstad. Guldsmeden

Torsten Bergströms plats var tom, men eftersom hans popularitet inte var stor så saknades han inte.

För att sälja in sin unga och lite bleka personlighet i det mer erfarna och färgstarka "gubbgänget" började Andreas Henriksson berätta om en bok han hittat längst inne i ett av antikvariatets förråd. Boken gavs ut 1563 med titeln "*Ut diutius vivere*" - få längre liv. Han fångade genast männens uppmärksamhet och de lyssnade alla mycket intresserat, men utifrån olika personliga agendor.

Handlingen kring Sigvard Ernsth försvinnande och uppdykande vid Sköns kyrka torsdagen 22 april utvecklas till en intressant historia kring människans tankar om eget åldrande och egen död. Jenny Nilson får här möjligt att visa sin kompetens som utredare och Wayne Lundberg kan lugnt luta sig tillbaka och tänka på ett pensionärliv med barnbarn, flugfiske och kommande GIF-matcher.

För en rotad Sundsvallsbo är det lätt att orientera sig i handlingen och på ett medvetet sätt har Olle Håkansson låtit flera personer som jag mött i verkligheten kliva in i handlingen. Med en del vridningar i namnen finns här mina barns konfirmationspräst och den sjungande begravningsentreprenören. Här finns också mitt struliga jags hjälp med borttappade nycklar och andra mer eller mindre kända lokala profiler. De här lite skruvade karaktärsporträtten och de tydliga platsbeskrivningarna ger berättelsen en extra trovärdighet, men också en humoristisk underton i ett allvarligt ämne.

Jag tycker om Olle Håkanssons böcker och hoppas att fler bokläsare där ute ska upptäcka hans mycket välskrivna bokserie. Som för de flesta författare utvecklas skrivandet och jag anar att Olle lägger ett stort arbete på språkets struktur. Här har han hittat en röst och skrivstil som ger mig ett mycket jämt och bra läsflöde. Boken har också en större text och ett bra upplägg med korta kapitel som gör den extra lättläst. Jag måste också nämna omslagsdesignen. Lena Kjellberg står för den fina bilden från Sköns kyrka som pryder bokens omslag och samma bild finns också på den inbundna bokens pärmar. Inte så vanligt i de böcker jag läser, men väldigt snyggt. Illustrationen visar bokens innehåll och fångar upp stämningen på ett bra sätt.

Jakten på evigt liv är ett fascinerande ämne och de flesta av oss önskar ett friskt liv och att få leva länge. Det finns också de som tar sin önskan ett steg längre utan att använda sig av den drastiska metoden nerfrysning. Amerikanen Bryan Johnsson lägger 20 miljoner per år på sin hälsa och författarparet Grimwalker har bestämt sig för att bekämpa sjukdom och åldrande på alla sätt de kan. I ett tv program tidigare i år berättade de om hur de siktar på att bli 130 år och lägger 5000 kr i månaden på tillskott.

Ett intressant ämne och här visar Olle Håkansson att det kan ses utifrån flera olika perspektiv.

Vem är då Wayne?

"Wayne (uttalas "Vajjne") pendlar mellan melankoli och energi. Han lyssnar på Moody

Blues och funderar över livet. Har ett stort fotbollsintresse och tycker om att fiska. Dagarna tillbringas han i Sundsvalls polishus som en av de mest erfarna utredarna. Till sin hjälp har han ett team med starka karaktärer som återkommer i böckerna."
(deckarfestivalen.se)

Tidigare böcker i serien:

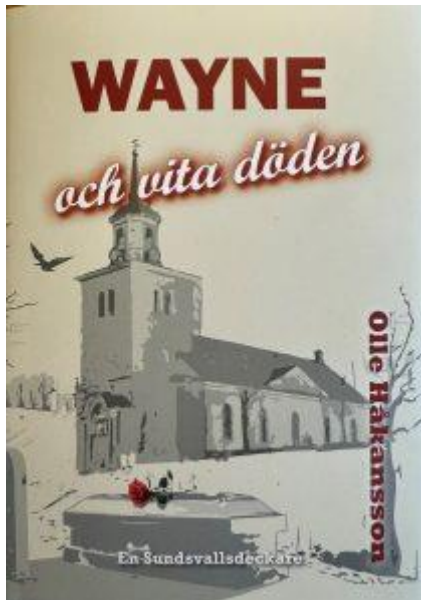
Wayne går på casino (2016)

Wayne åker till Costa del Sol (2018)

Wayne och Cecilia (2022)

Recension från Kapprakt okt 2024 (www.kapprakt.se)

Drömmen om evigt, eller i alla fall längre liv

Det hela börjar en söndag i början av april 2003 då vi får träffa Sigvard Ernsth, en gång en stark man som arbetat med vägbyggande i hela sitt liv, de sista decennierna som förman och lagbas. Nu är han åttiotvå och en spillra av den man han varit, cancer äter upp honom, det är inte långt kvar. Han sitter på altanen vid Sundsvalls hospice och tittar ut över Sidsjön, isen släpper sakta, våren är på väg, hans sista vår i livet. Han tänker på den enda som snart är kvar i familjen, dottern Tanja, snart femtio, som efter ett liv i missbruk nu äntligen har fått ordning på tillvaron. Han är glad över det, men det har kostat, både möda och pengar under många år, det finns ingenting kvar för henne att ärva. Efter middagen sitter han på altanen igen. När personalen ska hämta in honom är rullstolen tom, Ernsth är borta. Det är inledningen på *Wayne och vita döden*, Olle Håkanssons fjärde bok i serien om sundsvallspolisen Wayne Lundberg.

I serien har de äldre poliserna Wayne Lundberg och Stefan Ekstam varit det givna radarparet i polisutredningarna. I den förra boken gjorde yngre ordningspolisen Jenny Nilsson entré som karaktär i serien. Här får hon växa ut som utredare, med Wayne som mentor, och får en rätt stor roll, samtidigt som Stefan Ekstam syns lite mindre. När larmet om Sigvard Ernsths försvinnande kommer har Jenny hunnit arbeta som utredare ett tag och det blir det första större fallet som hon får ansvar för, med Wayne som stöd.

Vi får följa utredningen under nästan tre veckor innan kyrkvaktmästaren vid Sköns kyrka kommer till jobbet vid sjutiden en torsdagsmorgon. Framför kyrkporten står en exklusiv vit kista. Sigvard är återfunnen. Men hans döda kropp lämnar mängder av obesvarade frågor efter sig.

Över till ett annat av berättelsens spår. Manliga, mer eller mindre hemliga, sällskap är en rätt vanlig ingrediens inom genren och här finns det med i form av Vitaebröderna, grundat 1873, med en särskild inriktning mot utomsinnliga fenomen. Som sig bör finns här ritualer av olika slag och hierarkier där man successivt stiger i graderna. Efter en måttligt intressant föreläsning om olika idéer kring möjligheter att förlänga livet dyker temat upp i samtalet på en efterföljande lunch. Medlemmarna har fasta platser och vid ett av borden presiderar Harald Collin, tidigare överläkare som hunnit bli åttiofyra och som på senare tid funderat en hel del över livets förgänglighet, över hur många år han skulle kunna ha kvar. Vid bordet finns också Tony Thorell, snart sjuttio, pensionerad journalist vid Sundsvalls Tidning men fortfarande aktiv i stadens nöjesliv, Arve Solstad, sextioett, uppskattad begravningsentreprenör med eget företag samt sällskapets allra yngsta medlem Andreas Henriksson, som ändå är drygt femtio.

Enligt sällskapets stadgar kan medlemskap ärvas och det är vad Andreas har gjort, utöver det även Sundsvalls Antikvariat som han ärvt efter sin far Sten-Olov. Som rätt ny i sällskapet har han hittills hållit en låg profil men nu går han in i samtalet och berättar om ett fynd som han nyligen gjort i antikvariatets förråd; en okänd bok från 1563, skriven på grekiska och latin med titeln *Ut diutius vivere*, Få längre liv.

Rätt tidigt i läsningen, alltför tidigt, kände jag mig rätt säker på vart vi var på väg. Men tack och lov visade det sig att jag hade tillräckligt mycket fel för att inte förlora läsglädjen. Som vanligt finns det en hel del humor och kommissarie Morses oväntade besök i Sundsvall är riktigt underhållande.

Huvudtemat, drömmar om längre eller evigt liv, är i högsta grad verkligt; det finns många exempel i historien men också i samtiden, till exempel i form av den märkliga kryptonikindustrin. Både när det gäller detta och en del annat bidrar författarens research till levande trovärdighet.

Vi rör oss mellan olika berättarperspektiv, mellan de olika spåren, fram och tillbaka i tiden; berättartekniken fungerar bra, författarskapet utvecklas i rätt riktning. Den stora omsorgen om karaktärerna känner vi igen från tidigare böcker.

Mot slutet funderar jag kring en liten tråd som författaren skapar rätt tidigt i texten och undrade om han tappat bort den. Men inte alls, han fångar upp den elegant i en avslutande twist – snyggt!

Anders Kapp, 2024-10-08

Del av recension från BTJ oktober 2024

Olle Håkansson är en svensk författare som skildrar norrländska mysterier med realistiska och detaljerade miljöbeskrivningar. Wayne och vita döden är den fjärde boken i serien om Wayne Lundberg, den erfarna utredaren vid Sundsvallspolisen. Sigvard har obotlig cancer och ligger på hospis i väntan på döden. Plötsligt försvinner han spårlöst och återfinns några dagar senare död, omsorgsfullt insvept i en kista utanför en kyrka.

Wayne och kollegan Jenny dras in i ett märkligt fall där de tvingas gräva djupt i både Sigvards liv och lokalsamhällets hemligheter, samtidigt som deras egna gränser testas. Olle Håkanssons språk är medryckande och han bygger upp en tät och mörk berättelse som är både mysig och spännande. Dialogerna och karaktärerna känns över lag trovärdiga, och ger läsaren en närhet till både stadens invånare och till det lågmälda, men spännande polisarbete som Wayne och Jenny utför.

Karin Ahlberg, lektor

Några läsarröster om Wayne och vita döden

Tack Olle för en fantastisk läsupplevelse! Läst alla dina böcker med glädje men den sista nu var något extra må jag säga! Hur kan man snickra ihop en sån suverän historia? Övåntat och såå bra! 🥰 Fullkomligt älskar ditt språk också! Tack! Hoppas självfallet på fler böcker I framtiden! /Tina

Tack Olle för ännu en bra bok. Din bästa hittills 😊

/Maria L

Nu har jag precis avslutat din senaste bok och jag tycker att den var fantastiskt bra. Jag gillade verkligen intrigen och att det inte var en "vanlig deckare" utan den var full av överraskande vändningar och att komma på den historien är ju väldigt oväntat. Jag uppskattade språket, handlingen och att det växlade mellan allvar och skämt (gillar "pappaskämten") jag tycker också att du har en fin dialog mellan Wayne och Jenny. Den oväntade upplösningen på slutet fick mig att gapskratta. Den hade jag inte sett komma...

/Agnetha H

Har precis läst ut Wayne och vita döden. Fylld av beundran, visslingar och applåder! Vet inte vad som hänt, men det finns ett flyt och en fin värme i personbeskrivningarna som känns nya. Plus några fiffiga överraskningar 😊

Tack för läsningen!

/Christina

Nu har jag med behållning läst din senaste bok - Wayne och vita döden – som har en både originell och smått osannolik händelseutveckling. Ett tag undrade jag hur du skulle få ihop det hela på slutet.

Människans önskan om att på konstgjord väg kunna stoppa åldrandet och få ett längre liv har nog alltid funnits. För mig känns det som ett svårhanterligt ämne, där jag tycker att du på ett skickligt sätt lyckats främst genom att låta berättelsen ta avstamp i ordenssällskapsmiljö, vilket gör handlingen mer övertygande. Ordenssällskap är kända för sina hemliga ritualer och sin mysteriekultur, och det känns som en miljö där teorier om livsförlängning skulle kunna odlas.

Medlemmarna i ordenssällskapet, främst läkaren, begravningsentreprenören och antikvariatsägaren har de kunskaper och egenskaper som behövs för händelseutvecklingen. Även Wayne och polisarbetet kommer in som en naturlig del av berättelsen.

Du har lyckats igen och jag hoppas att du fortsätter att skriva.

/Åke

Tack för den spännande läsningen av Vita döden. Intrigen är mycket smart uppbyggd och skapar spänning tillsammans med ett spänstigt persongalleri. Den nya huvudpersonen Jenny är helt klart någon att bygga vidare på.

Sammantaget, en mycket lättläst bok vars underliggande budskap verkligen har fångat mig. Känn dig nöjd!

// Thomas S

Bästa hittills! Kunde inte släppa den. Gillar alla detaljer. Skriv mer!

// Alf U